

sabieu que ...

Per alguns aquí i a mitjanit s'acabava el Carnaval i l'endemà era quaresma; es menjaven l'última botifarra i dansaven el darrer ball. Per altres la gresca encara continuava.

Durant el dimecres s'enterrava la sardina i en Carnestoltes. Les espines eren posades en una caixa i "enterrades". Per en Carnestoltes la cosa era un xic més complicada ja que s'organitzava una còmica i tràgica comitiva.

Un home encaputxat la presidia amb un bacallà penjat d'un pal i enrotllat de sardines. Darrera seu hi anava un home fent el mort damunt un baiard portat per tres o quatre; l'acompanyaven la seva mare, la seva dona i d'altres parents amb grans plors i es passejaven pel poble. Dins la comitiva n'hi havia un que portava una galleda amb orins i ruixava als badocs. Entre tots cantaven amb gran dramatisme:

En pobre Carnestoltes
s'acaba de morir
amb una botifarra
i un porró de vi.

Com es de pensar i creure no podia mancar el vi, ingredient indispensable d'aquestes festes. A cops es portava en un perol i convidaven tothom o també feien una parada a cada hostal, on

el Carnestoltes i els seus acompanyants feien el toc.

Per acabar la festa dimecres a la tarda les dones i la calla anaven a berenar a bosc, a menjar la sardina o una truita o potser una botifarra per allargar el Carnaval.

Començava la Quaresma i venia el temps de silenci i acolliment. Cal dir que la majoria dels hilariencs seguia la tradició i es posava la cendra...

No seria bonic recuperar el caire popular i festiu d'aquells carnivals; encara que fos una mica?.

(2). Els que eren del poble tenien vergonya i no solien sortir a la plaça i anaven a menjar a casa.

(3). Es desconeix perquè se'ls donava el nom de gitanes. Podria ser perquè la seva actuació recordés d'aquells grups de gitans que abans recorrien els pobles o perquè la indumentària que portaven permetia dir que anaven com "gitanes" ●

Àngel SERRADESANFERM

LAMPISTERIA
ELECTRICITAT

JOSEP VILAMALA

Barri del Serrat, 11 (Ctra, Reixac)
Sant Hilari Sacalm
(Girona)

comarques

8 - Fitxa nº 1 -
MONTSIÀ

Emplaçament: és la comarca que està més al sud de Catalunya (Baix Ebre)

Habitants: 45.854

Economia: indústria: petrolíferes; sal comú; mobles, fusta, construcció; pesca, agricultura (secà i regadiu), especialment important per les taronges i vinyes.

Geografia: especial importància del port de Sant Carles de la Ràpida com a centre per on s'importa petroli, gas, carbó i d'altres productes

Cap de comarca: Amoosta

Història: fins a la divisió territorial de Catalunya feta per la Generalitat el 1936, no es va constituir com a comarca.